

O VÁ EM ROZHODUJE TEN NEJVYŠŠÍ ...

Neděle, 04 března 2018

Umě Marx a má přijít poslední soud, ale nikdo neví, co sním - jestli ho poslat do nebe, nebo do pekla. Na zkoušku ho tedy pošlou do pekla. Za dva dny ale ať se stávkovat. Zástupce stávkujících jde za Luciferem: "Odmítáme pracovat, za těchto podmínek. Požadujeme vyloučení Marxe z pekla!" Lucifer se zamyslí a rozhodne se tedy poslat Marxe do nebe.

Uběhnou dva dny, týden, měsíc.. nic se neděje, a za dva měsíce se Lucifer rozhodne zajít k nebeské bráně omrknout situaci. Potká svatého Petra a ptá se: "tak co jak to jde, nedělá tady ten Marx bordel? Nemá nějaké konflikty s bohem??" a Sv. Petr na to: "Ale soudruhu, bůh přece neexistuje." x x x x x V hodině katolického náboženství vysvětlí katecheta dětem pojem Spasitele.

- Zítra si vás vyzkouším, - říká, - a kdo správně odpoví, dostane ode mne desetikorunu.

Druhý den vstoupí do třídy, rozhlédne se a hned se ptá: - Tak, děti, kdo je Spasitelem svatá?

Bleskově se přihlásí žák v zadní lavici.

Katecheta ho vyzve, aby odpověděl.

- Prosím, Spasitelem svatá je Ježíš Kristus.

- Výborně! Tady máš slíbenou desetikorunu. A teď mi řekni, jak se jmenuje, nějak tě neznám.

- Prosím, Moric Klein.

- No ne! - zachmuří se katecheta. - Co děláš na katolickém náboženství?

- Slyšels? jsem, že se tu dá lehce vydělat deset korun. x x x x x

Na zahradě u františkánů rostla u zdi nádherná jablko a nesla ty nejchutnější plody. Bratři se o ni pečlivě starali, ale k němu věchna ta práce, když v té ovocce spadla za zdíku, do zahrádky dominikánů. Když tak zase jednou přišli o ovocce, rozhodli se chudí bratři tomu udělat přání a stávkovali si u biskupa. Biskup se rozhodl záležitost vyšetřit a navrhl teologickou disputaci. Kdo v ní bude moci uvažovat plodně. Dominikáni si zamnuli ruce a vyslali bratra knihovníka, který znal Písmo zpaměti i latinsky i suverénně se pohyboval ve všech teologických oborech. V klášteře františkánů nastalo pozdvižení. Vádivě, že je ztraceno, oni nepřestovali moudrost, ale chudobu. Nakonec se nabídl nejodvážnější kuchař, s kulatou, téměř holou hlavou a prostorově výrazným tvářem. Po nůž se sebral Kuchař se hned bránil, že nedovede uvažovat učená slova, a tak biskup nařídil, aby se disputace konala beze slov.

Začal dominikán a ukázal jablko, o němž se přemýšlel.

Františkán vytáhl z kapsy kousek tvrdého chleba.

Knihovník vytyčil ukazovák.

Kuchař se nenechal zahanbit a natáhl dva prsty.

Dominikán přidal třetí prst.

Františkán se ukazovákem rychle dotkl žela.

Spocený knihovník rezignovaně vztáhl ruce vzhůru.

Kuchař široce rozpačil a spokojeně se usmál.

Bylo po věm a jablko připadlo františkánům. Dominikáni to nedokázali pochopit a hned se

vyptávali, co se stalo:

„Jsou to mystici, bratři,“ řekl knihovník. „Začal jsem dogmatickým traktátem o prvotním hříchu a poukázal na jablko hříchu, které zapříčinilo pád celého lidstva.“

Dominikáni pokyvují, že to byl vynikající začátek.

„Ale dostal mě nejvyšší a nejvyšší kristologií, ukázal mi kousek chleba... Chápete? Chléb poslední vešmě, kdy se za nás obtoval náš; Pán a kdy sejmul to jablko hříchu, které jsem tam tak vyzýval,“ třímá. Připadal jsem si hrozně.“

Bratři kazatelé jej chápavě poplácali po ramenou.

„Zkusil jsem se bránit a přemýšlel do útoku v neochvějných základech víry. Vsadil jsem na jistotu a začal jedním prstem: je jeden Bůh! Apeloval jsem na jednotu, unanimitas!“ Dominikáni hltali každé slovo. Skvělý sme! „Stejně tvrdě mě odrazil, když jsem jemně dvěma prsty upozornil: ale má dvě přirozenosti: Božskou a lidskou.“ Dominikáni stáli bez dechu.

„V poslední chvíli jsem se vzpamatoval a hodil v sebeobraně de Deo Trino: tři prsty... Bylo to zbytečné, jen se dotkl žela a jasně mi dal najevo, že přemýšleji pro lidi nepochopitelné tajemství. Skoro jako bych viděl našeho svatého Otce Augustina na břehu moře, ano, tak jsem si připadal, pošetile rozjímající o podstatě Nejsvětější Trojice.“

Dominikáni se po sobě ani nedívali.

„Vzdával jsem se a jen jsem vztáhl ruce v oslavě Boží Moudrosti: Bůh je veliký... A víte, co udělal on? Na to nadosmrti nezapomenu. Jediným gestem rozpřáhl ruce, jakoby vydechl ten entitativní atribut Boží bytnosti: Nekonečný!“

Kuchař, františkán, se přemýšlel, hlasitě funěl, a jásal:

„Máme to! Ale hulvát to byl, ten knihovník. Hned jak jsme se sešli, vytáhl jabko a vytahoval se s ním, že nám je věchny seřáli. To mě naš; tvalo, tak jsem vytáhl starý chleba, aby se živil tím. A von začal útočit, chtěl mi prstem vypíchnout voko! Tak jsem se nedal a pohrozil mu, že mu vypíchnu vobě voš! Už asi nevěděl, jak se bránit, když mi řekne, že mi vypíchne tři voš, tak jsem se dotknul hlavy: Seš; blbej než uš to vzdával, eš; se sice pokusil vyhrožovat, že na nás přijdou shora a namlátí nám, tak jsem mu jasně naznačil, aš; klidně přijdou, že je nás víc. A tak to vzdal!“ x x x x x Problémy s harémy:

Chce-li se muslim rozvést s jedním harémem a vzít si druhý ... přemýšlel musí jedné každé z toho prvního

harému tÅ™ikrát Å™ict "Zapuzuji tÅ™". Je-li harém poÅ™etnÅ™í, mÅ™e to dlouho trvat a dotÅ™ný by mohl i ochrptÅ™.

ZahýbÅ™li muslim s cizím harémem a chce se rozvést, pÅ™iÅ™emÅ™ vodní harém s tím nesouhlasí, opÅ™e se nejzaslouÅ™ilejÅ™í z toho prvního harému výbuÅ™ninami a jde do toho cizoloÅ™ného ... v médiích se následný masakr zpravidla interpretuje politicky a pÅ™ipisuje Al kajdÅ™.

ZahýbÅ™li muslim s cizím harémem, vezmou oba harémy své kalaÅ™nikovy a vyÅ™íkají si to ku vÅ™tÅ™ slávÅ™ AlláhovÅ™. VítÅ™zí zpravidla harém poÅ™etnÅ™í, ovÅ™em zvrat mÅ™e pÅ™inést rozdíl ve výzbroji a/nebo výcvik jednotlivých harémÅ™. Nejlépe vycviÅ™ené i vyzbrojené jsou v souÅ™asnosti harémy palestinské.

ZahýbÅ™li muslim s cizím harémem a praskne to a ty harémy se domluví proti nÅ™mu, opÅ™e se muslim výbuÅ™ninou a jde se nÅ™kam nechat vybuchnout, protoÅ™e v tomto pÅ™ípadÅ™ mu uÅ™ nemÅ™e pomoci nic. Exploze opÅ™t intepretována politicky a pÅ™ipisována Al KajdÅ™. Takto zahynuvÅ™ muslim se od pravého teroristy pozná aÅ™ v muslimském ráji podle toho, Å™e striktnÅ™ odmítá tÅ™ch 66 Å™i kolik panen, na které má jako muÅ™edník nárok.

ZahýbÅ™li muslim s cizím harémem a oÅ™ení se s ním, aniÅ™ se rozvedl s tím prvním, jde o biharémii. Ta se podle práva Å™aríja trestá buÅ™ ukamenováním nebo desetiletým pobytem v jednom domÅ™ se vÅ™emi tchýnÅ™mi z obou harémÅ™. Psaná historie nezná pÅ™ípad, Å™e by provinilý muslim v tomto pÅ™ípadÅ™ nevolil ukamenování. ÚstnÅ™ se traduje, poÅ™átkem 19. století jeden kupec z Bagdádu zvolil tchýnÅ™ a po dvou týdnech se pokusil ukamenovat sám; po úpÅ™nlivých prosbách a tuÅ™né platbÅ™ prý místní kadi povolil zmÅ™nu rozsudku a provinilec byl ku své nesmírné úlevÅ™ ukamenován, velebÅ™ nahlas jméno Alláhovo. x x x x x Starý Arab Å™ije jiÅ™ pÅ™mes 40 let v Chicagu. Moc rád by na své zahradÅ™ pÅ™sto brambory a zeleninu, ale je zde sám a cítí se jiÅ™ starý a slabý. Jeho syn studuje v PaÅ™íÅ™i a otec se rozhodne napsat mu e-mail:

Milý Ahmede, jsem moc smutný, že nemÅ™u na své zahradÅ™ pÅ™stovat brambory. Vím, Å™e kdybys zde byl, pomohl bys mi zahradu zřít. Mám tÅ™ rád. TvÅ™j otec

Obratem obdrÅ™í odpovÅ™:

Milý otÅ™e, prosím tÅ™, nedÅ™lej v Å™ádném pÅ™ípadÅ™ na zahradÅ™ cokoli!!! Schoval jsem tam "tu vÅ™c". Taky tÅ™ mám rád. A Jen pár hodin nato obklíÅ™í dÅ™m starého muÅ™e americká armáda, námoÅ™níci, FBI a CIA. PÅ™eorávají a pÅ™erývají zahra kousek po kousku, prohlíÅ™ejí kaÅ™dý milimetr, ale nenajdou nic. RozÅ™arování se opÅ™t stahují....

TýÅ™ den dostal starý muÅ™ jeÅ™tÅ™ jeden e-mail od syna:

Milý otce, jistÅ™ je nyní zahrada kompletnÅ™ zryta a mÅ™eÅ™ zasázet své brambory. Víc pro tebe z takové vzdálenosti nemÅ™u udÅ™lat. Mám tÅ™ rád. Ahmed. Biblia nás uÅ™í milovaÅ™ bílÅ™ého svojho.

Kamasutra ukazuje ako! ImigraÅ™ní úÅ™edník pÅ™ijímá imigranta.

- "musíme vyplnit dotazník, mluvíte Å™esky?"

- "OH NO, ONLY ENGLISH"

- "ok, name please."

- "ABDULL EL SAHREJ"

- "Pohlaví, emh vlastnÅ™.. sex?"

- "THREE TIMES PER DAY"

- "Oh NO, I mean male or female?"

- "MALE, FEMALE, SOMETIMES CAMEL"

- "Are you serious?? HOLY COW!!"

- "YES, COW, SHEEP, DOGS, CATS..."